

SIMAP- PAS ANTE LA PRÓRROGA OBLIGATORIA DE LA CONTRATACIÓN DE RESIDENTES QUE FINALIZAN EL PERIODO DE FORMACIÓN.

- ESTA SITUACIÓN LES PERJUDICA CLARAMENTE DESDE UN PUNTO DE VISTA PROFESIONAL, ECONÓMICO Y PERSONAL, PUES PROLONGARÁ SU SITUACIÓN EN UN ESTATUS PROFESIONAL INFERIOR EN RECONOCIMIENTO Y RETRIBUCION AL QUE LES CORRESPONDERÍA.
- SE PUEDE CONSEGUIR EL REFUERZO ASISTENCIAL NECESARIO CON LA CONTRATACIÓN DE ESTOS PROFESIONALES CON CATEGORÍA DE ESPECIALISTAS, SIN NECESIDAD DE PRORROGAR, MEDIANTE LAS OTRAS OPCIONES QUE ESTABLECE EL PROPIO ESTADO DE ALARMA.

En **valencià** a continuación del texto en castellano

Estimad@s compañer@s: tras la declaración del estado de alarma se han establecido una serie de medidas que han modificado de forma sustancial nuestras vidas, nuestra actividad profesional y nuestras relaciones y derechos laborales. Muchos de ellos han quedado suspendidos en relación de un objetivo común, solidario y urgente.

Esa situación la tenemos clara. Pero ello no supone que aceptemos determinadas situaciones o que no propongamos otra forma de actuar que permita igualmente la optimización de los recursos sanitarios.

En esta ocasión, nos referimos a la prórroga, de forma obligatoria, de la contratación de los residentes de determinadas especialidades en el último año de formación, y a las medidas de reincorporación de profesionales sanitarios en situación de jubilación.

Estas medidas son de una enorme trascendencia y suponen una situación de excepcionalidad que, en el caso del personal en formación, alcanza un grado muy relevante de alteración de su estatus jurídico y personal. Su situación se va a encontrar claramente perjudicada desde un punto de vista profesional, económico y personal, pues se prolongará obligatoriamente un estatus profesional inferior, en reconocimiento y remuneración, al que les correspondería en el caso de no estar en la situación de crisis, pues tendrían ya la consideración de especialistas.

El “*Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, por el que se declara el estado de alarma para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19*” declara el Estado de Alarma. En él se establece:

Artículo 8. Requisas temporales y prestaciones personales obligatorias.

2. En los mismos términos podrá imponerse la realización de prestaciones personales obligatorias imprescindibles para la consecución de los fines de este real decreto.

Sobre esa base, en materia de refuerzo del personal sanitario se pueden establecer prestaciones **obligatorias**.

La “Orden SND/232/2020, de 15 de marzo, por la que se adoptan medidas en materia de recursos humanos y medios para la gestión de la situación de crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19” desarrolla aspectos referidos a los recursos humanos del sistema sanitario en el contexto de la declaración del Estado de Alarma.

Se justifica que “Mediante la presente orden, y en el marco del Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo, se establecen una serie de medidas en materia de recursos humanos que habrán de desarrollar las comunidades autónomas en su territorio y que tratarán de garantizar la existencia de profesionales suficientes para atender a todas aquellas personas afectadas por este virus”.

En estas medidas se establecen dos **prestaciones laborales con carácter obligatorio**, que van mucho más allá de las obligaciones contractuales previamente establecidas, y que atañen al personal sanitario jubilado y especialmente al personal en formación de determinadas especialidades.

Cuarto. Medidas de reincorporación de profesionales sanitarios en situación de jubilación.

1. Los profesionales sanitarios jubilados médicos/as y enfermeros/as menores de 70 años podrán ser reincorporados al servicio activo por la autoridad competente de la comunidad autónoma, al amparo de lo previsto en el artículo 13 del Real Decreto 463/2020, de 14 de marzo”

Nota: la referencia al artículo es errónea, pues el artículo es el 12 y no el 13.

En cuanto a las medidas que conciernen a la relación laboral del personal en formación mediante el sistema de residencia que se plantean, se especifica que en el Decreto “*Se prevé también que se puedan incorporar de manera inmediata a los servicios de Salud de las comunidades autónomas todos aquellos profesionales sanitarios pendientes de realización de prácticas o formación*”.

Estas medidas son:

Segundo. Medidas relativas a los profesionales sanitarios en formación.

1. Se establece la prórroga de la contratación de los residentes en el último año de formación, de las especialidades de:

Geriatría, Medicina del Trabajo, Medicina Familiar y Comunitaria, Medicina Intensiva, Medicina Interna, Medicina Preventiva y Salud Pública, Neumología, Pediatría y sus Áreas Específicas, Radiodiagnóstico, Microbiología y Parasitología, Enfermería del Trabajo, Enfermería Familiar y Comunitaria, Enfermería Geriátrica y Enfermería Pediátrica.

2. Quedan suspendidas las rotaciones en curso o programadas de los residentes, para que estos puedan prestar servicios en aquellas unidades en las que se precise un refuerzo del personal derivado de las necesidades asistenciales.

3. El Ministerio de Sanidad gestionará las solicitudes de las comunidades autónomas o de los centros de la Administración General del Estado, que no contando con residentes en formación, precisen de los servicios de estos profesionales. A estos efectos, el Ministerio de Sanidad contactará con aquellas comunidades autónomas a las que, en atención a su situación particular, les pueda ser solicitado el traslado de residentes a otra comunidad autónoma con mayores necesidades asistenciales.

4. La autoridad sanitaria competente de la comunidad autónoma podrá determinar que los residentes que no estén en el último año de formación, de las especialidades mencionadas en el apartado 1 o de cualquier otra, presten servicios en unidades con especial necesidad.”

Estas instrucciones de obligado cumplimiento son de una enorme trascendencia y suponen una situación de excepcionalidad que en el caso del personal en formación alcanza un grado muy relevante de **alteración de su estatus jurídico y personal**.

Es evidente que algunas de estas medidas pueden estar justificadas en una situación de crisis del sistema sanitario de una elevadísima trascendencia como es la actual, pero sólo deberían aplicarse en caso de una evolución desfavorable de la situación, y limitadas al máximo en el tiempo. Sin embargo, hay medidas de las contempladas, como la prórroga de la residencia, a las que no encontramos ninguna justificación. Si de lo que se trata es de tener profesionales sanitarios cualificados que puedan suplir al personal estatutario que no pueda estar en su puesto de trabajo, o que sea necesario reforzar las plantillas de médicos/as y enfermeros/as especialistas, lo que se debe garantizar es la finalización adecuada de los periodos de residencia y la consecución de las titulaciones, porque sólo así se refuerza el sistema sanitario.

Además, es evidente que el personal residente es el que verá su situación más **claramente perjudicada** desde un punto de vista profesional, económico y personal, pues **se les prolongará obligatoriamente en un estatus profesional inferior en derechos y retribución al que les correspondería en el caso de no estar en la situación de crisis, y se le va exigir hacer el mismo trabajo que los especialistas con una remuneración significativamente inferior**.

El resto de los casos (jubilados reincorporados, aprobados en las pruebas selectivas sin plaza, estudiantes...) **alcanzarán una situación laboral superior o al menos igual a aquella en la que se encontraban por derecho**, mientras que los residentes que hayan terminado el periodo formativo, en vez de ser reconocidos como especialistas y contratados como tales, **seguirán como personal en formación, con derechos y retribuciones inferiores**.

En realidad, esta parte del planteamiento es innecesaria como medida para paliar la necesidad de recursos humanos que podría plantearse en el escenario actual, **y la prórroga del contrato formativo no es la única, ni**

probablemente la mejor forma, de mantener la vinculación del personal que termine su periodo formativo con el sistema sanitario.

En este contexto se han articulado medidas para poder contratar como personal médico/a estatutario a médicos/as que no ha alcanzado el derecho a cursar su formación especializada (e incluso a los que aún son estudiantes de medicina). Es decir, esto implica que su contratación sería como personal estatutario con unos derechos y reconocimiento superior al que recibirán los residentes en prórroga de su contrato formativo, lo cual es algo absolutamente inadmisibile.

Tercero. Medidas de contratación excepcional de personal facultativo y no facultativo.

1. Se autoriza con carácter excepcional y transitorio la contratación de aquellas personas con un Grado o Licenciatura en Medicina y que carecen aún del título de especialista para la realización de funciones propias de una especialidad.

Los problemas derivados de la falta de acreditación del final del periodo formativo y de idoneidad para el consecuente reconocimiento del carácter de especialista **no pueden ser obstáculo para su contratación** como tales cuando dicha figura, como hemos dicho, sí se va a utilizar para licenciados que no han podido cursar su formación especializada.

Curiosamente algunas sociedades científicas se han manifestado contra esta situación, entrando en un terreno que no les corresponde en absoluto, pues estos temas son de índole laboral y sindical, y no científica ni docente. De todas formas, expresan su deseo de que habiliten cauces para su reconocimiento como especialista o simplemente se les asigne un complemento retributivo, cuando **se puede obviar todo el problema realizando simplemente un contrato como facultativo similar al que se hace con los que no han cursado periodo formativo alguno.**

Ya ha sido gravemente perjudicada su formación y su situación profesional durante estas últimas semanas.

Esperemos que dado que esa situación se producirá en el plazo de dos meses, cuando finalizan el periodo de residencia, la evolución de los acontecimientos no lleve a hacer necesaria la adopción de estas medidas, pero de ser así reivindicamos **que en vez de recurrir a la prórroga del contrato formativo se recurra a su contratación como lo que serán en ese momento, personal facultativo especialista.**

Versió en **valencià**

SIMAP-PAS

www.simap-pas.es

18 de març de 2020

SIMAP- PAS DAVANT LA PRÒRROGA OBLIGATÒRIA DE LA CONTRACTACIÓ DER E SIDENTESQUE FINALITZEN EL PERÍODE DE FORMACIÓ.

- **AQUESTA SITUACIÓ ELS PERJUDICA CLARAMENT DES D'UN PUNT DE VISTA PROFESSIONAL, ECONÒMIC I PERSONAL, PERQUÈ PROLONGARÀ LA SEUA SITUACIÓ EN UN ESTATUS PROFESSIONAL INFERIOR EN RECONeixEMENT I RETRIBUCION AI QUAL ELS CORRESPONDRIA.**
- **ES POT ACONSEGUIR EL REFORÇ ASSISTENCIAL NECESSARI AMB LA CONTRACTACIÓ D'AQUESTS PROFESSIONALS AMB CATEGORIA**

**D'ESPECIALISTES, SENSE NECESSITAT DE PRORROGAR, MITJANÇANT
Les altres OPCIONS QUE ESTABLEIX EL PROPI ESTAT D'ALARMA.**

Estimats/ades companys/es: després de la declaració de l'estat d'alarma s'han establert una sèrie de mesures que han modificat de manera substancial les nostres vides, la nostra activitat professional i les nostres relacions i drets laborals. Molts d'ells han quedat suspesos en relació d'un objectiu comú, solidari i urgent.

Aqueixa situació la tenim clara. Però això no suposa que acceptem determinades situacions o que no proposem una altra manera d'actuar que permeti igualment l'optimització dels recursos sanitaris.

En aquesta ocasió, ens referim a la pròrroga, de manera obligatòria, de la contractació dels residents de determinades especialitats en l'últim any de formació, i a les mesures de reincorporació de professionals sanitaris en situació de jubilació.

Aquestes mesures són d'una enorme transcendència i suposen una situació d'excepcionalitat que, en el cas del personal en formació, aconseguirà un grau molt rellevant d'alteració del seu estatus jurídic i personal. La situació es trobarà clarament perjudicada des d'un punt de vista professional, econòmic i personal, perquè es prolongarà obligatòriament un estatus professional inferior, en reconeixement i remuneració, al qual els correspondria en el cas de no estar en la situació de crisi, perquè tindrien ja la consideració d'especialistes.

El “*Reial decret 463/2020, de 14 de març, pel qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19*” declara l'Estat d'Alarma. En ell s'estableix:

Article 8. Requeses temporals i prestacions personals obligatòries.

2. En els mateixos termes podrà imposar-se la realització de prestacions personals obligatòries imprescindibles per a la consecució de les finalitats d'aquest reial decret.

Sobre aqueixa base, en matèria de reforç del personal sanitari es poden establir prestacions **obligatòries**.

La “*Ordre SND/232/2020, de 15 de març, per la qual s'adopten mesures en matèria de recursos humans i mitjans per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada pel COVID-19*” desenvolupa aspectes referits als recursos humans del sistema sanitari en el context de la declaració de l'Estat d'Alarma.

Es justifica que “*Mitjançant la present ordre, i en el marc del Reial decret 463/2020, de 14 de març, s'estableixen una sèrie de mitjanes en matèria de recursos humans que hauran de desenvolupar les comunitats autònomes en el seu territori i que tractaran de garantir l'existència de professionals suficients per a atendre a totes aquelles persones afectades per aquest virus*”.

En aquestes mesures s'estableixen dues **prestacions laborals amb caràcter obligatori**, que van molt més allà de les obligacions contractuals prèviament establides, i que concerneixen al personal sanitari jubilat i especialment al personal en formació de determinades especialitats.

Quart. Mesures de reincorporació de professionals sanitaris en situació de jubilació.

1. Els professionals sanitaris jubilats mèdics/as i infermers/as menors de 70 anys podran ser reincorporats al servei actiu per l'autoritat competent li la comunitat autònoma, a l'empara del que es preveu en l'article 13 del Reial decret 463/2020, de 14 de març”

Nota: la referència a l'article és errònia, perquè l'article és el 12 i no el 13.

Quant a les mesures que concerneixen la relació laboral del personal en formació mitjançant el sistema de residència que es plantegen, s'especifica que en el Decret “Es preveu també que es puguin incorporar de manera immediata als serveis de Salut de les comunitats autònomes tots aquells professionals sanitaris pendents de realització de pràctiques o formació”.

Aquestes mesures són:

Segon. Mesures relatives als professionals sanitaris en formació.

1. S'estableix la pròrroga de la contractació dels residents en l'últim any de formació, de les especialitats de:

Geriatría, Medicina del Treball, Medicina Familiar i Comunitària, Medicina Intensiva, Medicina Interna, Medicina Preventiva i Salut Pública, Pneumologia, Pediatria i les seues Àrees Específiques, Radiodiagnòstic, Microbiologia i Parasitologia, Infermeria del Treball, Infermeria Familiar i Comunitària, Infermeria Geriàtrica i Infermeria Pediàtrica.

2. Queden suspeses les rotacions en curs o programades dels residents, perquè aquests puguin prestar serveis en aquelles unitats en les quals es precise un reforç del personal derivat de les necessitats assistencials.

3. El Ministeri de Sanitat gestionarà les sol·licituds de les comunitats autònomes o dels centres de l'Administració General de l'Estat, que no comptant amb residents en formació, precisen dels serveis d'aquests professionals. A aquest efecte, el Ministeri de Sanitat contactarà amb aquelles comunitats autònomes a les quals, en atenció a la seua situació particular, els puga ser sol·licitat el trasllat de residents a una altra comunitat autònoma amb majors necessitats assistencials.

4. L'autoritat sanitària competent de la comunitat autònoma podrà determinar que els residents que no estiguin en l'últim any de formació, de les especialitats esmentades en l'apartat 1 o de qualsevol altra, presten serveis en unitats amb especial necessitat.”

Aquestes instruccions d'obligat compliment són d'una enorme transcendència i suposen una situació d'excepcionalitat que en el cas del personal en formació aconseguix un grau molt rellevant d'alteració **del seu estatus jurídic i personal**.

És evident que algunes d'aquestes mesures poden estar justificades en una situació de crisi del sistema sanitari d'una elevadíssima transcendència com és l'actual, però només haurien d'aplicar-se en cas d'una evolució desfavorable de la situació, i limitades al màxim en el temps. No obstant això, hi ha mesures de les contemples, com la pròrroga de la residència, a la s que no trobem cap justificació. Si del que es tracta és de tindre professionals sanitaris qualificats que puguin suplir al personal estatutari que no puga estar en el seu lloc de treball, o que siga necessari reforçar les plantilles de mèdics/as i infermers/as especialistes, la qual cosa s'ha de garantir és la finalització adequada dels períodes de residència i la consecució de les titulacions, perquè només així es reforça el sistema sanitari.

A més, és evident que el personal resident és el que veurà la seua situació més **clarament perjudicada** des d'un punt de vista professional, econòmic i personal, perquè **se'ls prolongarà obligatòriament en un estatus professional inferior en drets i retribució al qual els correspondria en el cas de no estar en la situació de crisi, i se li va exigir fer el mateix treball que els especialistes amb una remuneració significativament inferior.**

La resta dels casos (jubilats reincorporats, aprovats en les proves selectives sense plaça, estudiants...) **aconseguiran una situació laboral superior o almenys igual a aquella en la qual es trobaven per dret**, mentre que els residents que hagen acabat el període formatiu, en comptes de ser reconeguts com a especialistes i contractats com a tals, **seguiran com a personal en formació, amb drets i retribucions inferiors.**

En realitat, aquesta part del plantejament és innecessària com a mesura per a pal·liar la necessitat de recursos humans que podria plantejar-se en l'escenari actual, **i la pròrroga del contracte formatiu no és la única, ni probablement la millor forma, de mantindre la vinculació del personal** que acabe el seu període formatiu amb el sistema sanitari.

En aquest context s'han articulat mesures per a poder contractar com a personal mèdic/a estatutari a mèdic s/as que no ha aconseguit el dret a cursar la seua formació especialitzada (i fins i tot als quals encara són estudiants de medicina). És a dir, això implica que la seua contractació seria com a personal estatutari amb uns drets i reconeixement superior al que rebran els residents en pròrroga del seu contracte formatiu, la qual cosa és una cosa absolutament inadmissible.

Tercer. Mesures de contractació excepcional de personal facultatiu i no facultatiu.

1. S'autoritza amb caràcter excepcional i transitori la contractació d'aquelles persones amb un Grau o Llicenciatura en Medicina i que manquen encara del títol d'especialista per a la realització de funcions pròpies d'una especialitat.

Els problemes derivats de la falta d'acreditació del final del període formatiu i d'idoneïtat per al consegüent reconeixement del caràcter d'especialista **no poden ser obstacle per a la seua contractació** com a tals quan aquesta figura, com hem dit, sí que s'utilitzarà per a llicenciats que no han pogut cursar la seua formació especialitzada.

Curiosament algunes societats científiques s'han manifestat contra aquesta situació, entrant en un terreny que no els correspon en absolut, perquè aquests temes són d'índole laboral i sindical, i no científica ni docent. De totes maneres, expressen el seu desig que habiliten llits per al seu reconeixement com a especialista o simplement se'ls assigne un complement retributiu, quan **es pot obviar tot el problema realitzant simplement un contracte com a facultatiu similar al que es fa amb els que no han cursat cap període formatiu.**

Ja ha sigut greument perjudicada la seua formació i la seua situació professional durant aquestes últimes setmanes.

Esperem que atès que aqueixa situació es produirà en el termini de dos mesos, quan finalitzen el període de residència, l'evolució dels esdeveniments no porte a fer necessària l'adopció d'aquestes mesures, però en aquest cas reivindicuem **que en comptes de recórrer a la pròrroga del contracte formatiu es recórrega a la seua contractació com el que seran en aqueix moment, personal facultatiu especialista.**

Para cualquier aclaración que necesitéis podéis dirigiros a los delegados asignados a los diferentes departamentos de salud.

NO HACE FALTA SER MUCH@S PARA HACER LAS COSAS BIEN, PERO CUANT@s MÁS SEAMOS MÁS COSAS ALCANZAREMOS.

ÚNETE A NOSOTR@S

SIMAP-PAS **SOMOS COMPAÑER@S**